

Vrienden worden met het coronavirus

Joselito Belmonte Cendaña

Joselito Belmonte Cendaña is hoofdredacteur van *Peace Ideas*, kwartaalblad van The Peace Center, Theosophical Society in the Philippines.

Dit artikel verscheen in *The Philippine Theosophist* april-juni 2020.

Eigentijdse spirituele leraar en succesvol schrijver Eckhart Tolle herhaalde een fundamentele tijdloze wijsheid toen hij schreef: *Het leven geeft je de ervaringen die het meest nuttig zijn voor de evolutie van je bewustzijn*. Inderdaad, zelfs onplezierig karma en lijden hebben zo'n grote educatieve waarde, dat onze moeilijkheden in werkelijkheid stappen op onze spirituele reis zijn. Uit het Absolute, als de bronloze bron van alle leven (want alles is levend en heilig) komt niets voort dat niet bedoeld is om ieder van ons uiteindelijk goed te doen. Zelf zijn we in de kern van ons wezen immers niets minder dan één en dezelfde transcendente werkelijkheid. Het heeft alleen tijd nodig voordat we sommige zegeningen als zodanig herkennen.

Dit tijdloze spirituele principe zouden we misschien kunnen omarmen, maar het is heel moeilijk om in overeenstemming ermee te handelen door de macht der gewoonte van ons ego. Dat gaat tegen de levensstroom in als we het gevoel hebben dat dingen niet naar onze zin gaan. Bijvoorbeeld: het is onnatuurlijk voor ons mensen om vanuit een idee van dankbaarheid te reageren op ziekte en ongemak, of een stoïcijnse kalmte te bewaren bij ongeluk en verlies.

Daarom is een wereldwijde gezondheids crisis die zo ernstig is als de huidige coronapandemie, met alle noodzakelijke lockdowns over de hele wereld, niet precies het soort gebeurtenis dat we gemakkelijk als een zegening herkennen. Het SARS-CoV-2 virus, zoals de dodelijke ziekteverwekker die de Covid-19-pandemie veroorzaakt, officieel heet, heeft al bijna 57 miljoen mensen geïnfecteerd en ruim 1,3 miljoen doden over de hele wereld veroorzaakt (november 2020). En de aantallen stijgen. Alsof dit niet genoeg is, brengt de pandemie zo'n grote schade toe aan onze wereldwijde economie, dat economen er inmiddels zeker van zijn dat het herstel vele jaren zal duren.

De zegeningen

Bedenk echter dit: de moeder van alle zegeningen is de glorieuze werkelijkheid dat de tijdloze hemelse heerschappij niet los staat van onze wereld van tijd, ruimte en vorm.

Zelfs in onze onverlichte staat komen bepaalde zegeningen aan het licht, terwijl deze crisis zich ontplooft.

Bijvoorbeeld: de coronavirus-pandemie leert ons mensen vele kostbare lessen: onder andere de dwaasheid van overconsumptie en de dwaasheid van onverschilligheid voor de pijn en het lijden van andere levende wezens.

Waarom de dwaasheid van overconsumptie? Omdat ons onverzadigbaar verlangen naar materiële zaken en consumentengoederen er een directe oorzaak van is dat dodelijke virussen in opkomst zijn. De ernstigste virusuitbraken van de laatste tijd, SARS, MERS, Ebola en waarschijnlijk het SARS-Co-V-2 (of Wuhan corona) virus ontstond in vleermuizen en andere wilde dieren wier krachtig immuunsysteem virussen tot mutaties dwingt, waardoor ze voor mensen dodelijker worden. Naarmate we steeds meer binnendringen in hun leefgebieden, regenwouden vernietigen voor hout, mijnbouw, veeteelt enz. worden steeds meer wilde dieren vluchtelingen en naderen onze woonplaatsen, waardoor hun virussen de kans krijgen om ons te besmetten.

In de afgelopen eeuw is het aantal nieuwe infectieziekten die ieder jaar verschijnen, bijna verviervoudigd, terwijl het aantal uitbraken per jaar meer dan verdrievoudigd is. Dit betekent dat ten gevolge van onze overconsumptie al lange tijd een virusepidemie van deze omvang dreigde. Maar dat hebben wij eenvoudig genegeerd.

Waarom de dwaasheid van onverschilligheid voor pijn en lijden van andere levende wezens? Omdat veeteelt de belangrijkste oorzaak van klimaatverandering, uitsterven van soorten, watervervuiling, vernietiging van leefgebieden, dode zones in de oceaan en ontbossing is. Bijvoorbeeld: ruwweg 70% van het Amazone-regenwoud, de longen van de aarde, is al vernietigd en veranderd in veeteeltgebied. En natuurlijk helpt het ook niet dat de handel in wilde dieren in China en andere landen uitbraken van infecties veroorzaakt.

Een andere zegening is dat de pandemie het beste uit velen onder ons haalt, gezondheidswerkers, vrijwilligers, donoren en anderen. Zij helpen hoe zij maar kunnen in termen van altruïsme en universele verantwoordelijkheid.

Het leven blijft ons inderdaad de ervaringen geven die we nodig hebben om ons te helpen ontwikkelen, misschien tegenwoordig wel meer, midden in deze wereldwijde crisis. We worden zo meer bewust gemaakt van onze diepe verbondenheid met elkaar en met de natuurlijke wereld. Ja, zoals mystieke heiligen zouden zeggen: 'Alles is een zegening! Alles is heilig! Alles is God!'

Natuurlijk doet het ons veel pijn dat velen lijden aan en sterven door Covid-19. Voor zover we weten kunnen wij ook binnenkort ziek worden of zelfs doodgaan, wat betekent dat ons gezin en geliefden misschien volgen. Maar we moeten ook niet vergeten dat alleen het leven is; geboorte en dood zijn er alleen de deuren van. Lijden is het liefhebbende instrument van karma, om ons te leren groeien in wijsheid en liefde, leven na leven. Ziekte en ongemak kunnen ons veel pijn veroorzaken. Maar de mensheid wordt geheeld op een diepere en belangrijkere manier.

Ik ben als christen opgevoed en dit alles doet me er aan denken, hoe nuttig en toepasselijk het herleven van Jezus' originele leringen nu zou zijn. Dat werd bevestigd door het boek van Keith Aker: *The Lost religion of Jesus*, dat zegt dat de grote religieuze stichter van zijn discipelen de beoefening van strikt eenvoudig leven vereiste, evenals absolute geweldloosheid en vegetarisme (om meditatie en liefhebbende dienstverlening niet noemen) voor hun spirituele ontwikkeling en voor het heil van alle levende wezens. Stel je voor hoe goed het zou zijn voor onze wereld als alle 2.6 miljard christenen zouden worden heropgevoed in de ware leringen van de Meester uit Galilea, hun wijsheid zouden realiseren en in overeenstemming daarmee zouden handelen! In ieder geval lijkt de natuur enigszins te helpen om dit waar te maken door de manier waarop ze zichzelf lijkt te verdedigen, nu het restant van de wereldwijde regenwouden al geslonken was tot 15% voordat de pandemie begon.

Vrienden worden met het virus

Innerlijke leiding komt vaak gedurende onze diepste momenten van meditatie. Maar voordat we tot rust kunnen komen in de diepte van onze innerlijke stilte, komen er allerlei willekeurige, in ieder geval niet-behulpzame gedachten op, terwijl onze 'monkey mind' zijn gang gaat. Daarom bracht de fluistering 'wordt vrienden met het virus' halvewege het ademen van 'onze wereld helen' en het verzinken in diepere mentale stilte, mij in verwarring. Het werd me pas later duidelijk.

Niet dat we niet moeten proberen het coronavirus binnen de perken te houden, maar misschien neigen we er te veel toe om het als vijand te zien. Maar de waarheid is dat alles, of we het nu zien als vijand of niet, binnen in ons zit en deel uit maakt van ons ware Zelf. Zolang wij de illusie van afgescheidenheid koesteren, wat de wortel is van onze sociale en ecologische problemen, kunnen we niet hopen op een blijvende remedie tegen de steeds ernstiger plagen in onze wereld. Tenslotte leven er al tientallen miljoenen jaren vleermuizen en virussen op aarde en ging het prima met de natuur, totdat wij mensen verschenen.

Karma werkt zo dat iedere handeling die wij verrichten, energie voortbrengt die naar ons terugkeert. Een doel van dit goddelijke proces is om ons te helpen de eenheid van alles te realiseren en te begrijpen. Als we eerlijk voor onszelf zijn, hebben we de natuur niet vriendelijk bejegend en is het alleen maar eerlijk dat we te lijden hebben van onze eigen ondoordachte handelingen.

Dus 'vrienden worden met het virus' betekent het probleem van deze pandemie benaderen vanuit het oogpunt van liefde en mededogen voor alles en iedereen, en begrijpen dat het coronavirus slechts zijn heilige werk doet. Zoals de Boeddha eens preekte: 'Alles is leeg van inherent, onafhankelijk bestaan'; zo zijn we allen onderling één. Daarom kunnen we, als we goed kijken, het coronavirus herkennen als onze vriend, leraar, bondgenoot die ons eraan herinnert dat het helen van onze wereld binnen in ons zelf moet beginnen, want de wereld die wij rondom ons zien, is slechts een weerspiegeling van onze eigen staat van bewustzijn.

Omdat er geen echte afscheiding bestaat tussen ons en onze wereld, ook al vertellen onze zintuigen en ons fragmenterende denken ons iets anders, is het van absoluut

belang dat we ons uiterste best doen om door directe ervaring wakker te worden voor de levende werkelijkheid van onze essentiële eenheid, zodat we goddelijke liefde vol kunnen belichamen voor het welzijn van onze wereld en alle wezens.

Zolang we nog 'slapen' moeten we gewoon doen wat nodig is om lijden in onze lockdown-wereld te verminderen en te voorkomen: afstand houden, een masker dragen, handen wassen, dingen desinfecteren, anderen helpen en dergelijke. Maar dan wel op zo'n manier dat we het leven accepteren zoals het komt, ons alleen richten op het huidige moment, en door ons kleine zelf te ontledigen, want we kunnen het beste wijs en mededogend handelen vanuit weerstandsloosheid, non-dualiteit, gelijkmoedigheid en vrede. Zo kunnen wij ook ontwaken voor ons ware Zelf. Hoe meer we ons afgescheiden zelf loslaten, hoe minder we lijden, maar ook, hoe meer we het geheel zien in ieder wezen en weten dat ieder heilig is en onze liefde waardig. Als we minder hechten aan de voorbijgaande vorm en meer aan het eeuwig goddelijke in al wat is, en onze cirkel van liefde uitbreiden tot alle wezens, bewijzen we de natuur een dienst en verminderen haar noodzaak om zich te verdedigen. Als wij mensen dit kunnen, dan hebben de ervaringen die we nodig hebben voor de ontwikkeling van ons bewustzijn in de komende jaren niet langer een ernstige pandemie nodig. En veel van de kwalen van onze wereld zullen ook genezen, terwijl wij voortschrijden op onze reis van wakker worden.

Vertaling: Marianne Plokker